

Димчо Дебелянов

Мартенска серенада

Сладичко усмихват се звездите
в тая тиха полунощ.
Вредом са изгасени свещите,
сал при тебе свети ош.

Сам-самичък чакам тук край вази –
мрачината ме прикри,
тя от майка ти ще ме пази –
сладко либе, отвори!...

Аз те чакам, дружке, в тъмнината
в буен огън във гърди,
с трепет сладък във душата,
о, по-скоричко дойди!...

Нек на буйно-чувствена наслада
страстна жертва принесем:
в мен докато сила има, ти докато си млада –
утре може да умрем...

Сладичко усмихват се звездите
в тая тиха полунощ –
рибче, да използваме нощите,
докато в гърдите има мощ...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6199>]